

8f.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 50

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :
DE CLOWN VAN HET DORP

jean Guitton

EEN GEHEIME BOODSCHAP VOOR DE LEDEN VAN DE KUIFJE'S KLUB

E I D E B K N H Z O
O E A R G U P R A L
R I D O E G I K T L
E E E E E S E E R P
L R S I T R J S K E
S T E T W V E R Z F
I A E A E E S J T G
T N E E K V O O K W
U E M L N J S I E G
T F I J N E E E F N

Onder ons...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

TH. PASVEER, Cyclamenstraat, 4, Zwolle 1 (Nederland), vraagt naar een korrespondentieadres van een jongen van ongeveer 15 jaar uit Australië of Nieuw Zeeland om in het Engels te schrijven.

OE KIOK HWA, is een meisje dat in Surabaya (Indonesië), woont, Dtl. Raya Darmo, 120. Ze is vijftien jaar oud en wenst te korresponderen met lezerezen of meisjes van haar leeftijd in het Engels of in het Nederlands.

BOB DE WACHTER, Hoogstraat, 39, Antwerpen, zestien jaar oud, wenst te korresponderen met jongens van 15 à 16 jaar uit Zuid Afrika, liefst in het Zuid Afrikaans of anders in het Frans of Engels. Bob voegde er als voorwaarde aan toe dat de jongen Latijnse humorista zou doen en tegen de rassenscheiding zijn. Hobby's: zwemmen, modelvliegtuigen bouwen, en film. Bob belooft alle brieven te beantwoorden.

WILLY CRALS, Hasseltsesteenweg, 215, Tongeren, zou graag willen korresponderen met een Kuifjeslezer van dertien à veertien jaar uit het buitenland in het Nederlands.

JAN VAN ZIJL, Fergusonstraat, 14, Oranjestad (Aruba) Nederlandse Antillen, leest elke zaterdag Kuifje, verzamelt scheepsmodelen en scheepsplaatjes, tekent, zwemt, gaat op onderwaterjacht met zoals Lambik, fotografeert, houdt veel van dieren, en is vijftien jaar oud. Jan zou graag in het Nederlands of in het Engels met een Kuifjeslezer uit Nederland, België of Engeland willen briefwisselen.

RICHARD TJOE, negentien jaar oud, zwart haar, bruine ogen, 180 m, Dtl. Raya Darmo, 68, Surabaya (Indonesië), houdt van knippen, alpinisme, zwemmen en jagen, en doet so wat aan alle sporten. Hij zou willen korresponderen met jongens uit de hele wereld.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

EVEN LACHEN

Patient: Dokter, dat is niet de kies die er uit moet!
Tandarts: Hebt u maar geduld, daar kom ik ook wel aan toe.

★

Direkteur van de gevangenis tot veroordeelden:

— Vannacht is de brandkast door een van jullie opengebroken en leeggeplunderd. Als ik de schuldige te pakken krijg, vliegt hij er uit!

★

Een nette heer kocht aan een toonbank een vulpen.

— Ze is voor mijn vrouw! verklaarde hij.

— Haha! Een verrassing zeker, glimlachte de bediende beleefd.

— Dat zal wel, was het antwoord, ze verwacht namelijk een auto!

★

Baas tot nieuwe loopjongen: Ik hoop niet dat je van dat slag bent dat altijd naar de klok kijkt!

Loopjongen: Neen, dat behoeft ik niet. Ik heb zelf 'n horloge!

Volgende week :

SPECIAAL KERSTNUMMER

40 pagina's!

Een volledig en boeiend verhaal: Op Kerstdag, ergens in Frankrijk, worstelt een jong meisje met de dood. Zal dokter Laënnec nog op tijd komen om haar te redden? De Ster van de woestijn: een mooi verhaal dat zich afspeelt in de geheimzinnige Sahara...

Raap de handschoen op: Rik Ringers, detective, slaagt er in de schuld van de misdadiger te bewijzen. Hoe? Met de elementen die je krijgt, wanneer je dit verhaal leest. Ben jij zo intelligent en vindingrijk als Rik Ringers?...

Maak zelf een mooi kerstkribbetje...

Vanzelfsprekend krijg je in dit speciaal Kerstnummer ook al de gewone verhalen die je iedere week met belangstelling leest.

GA DADELIIK NAAR JE BOEKHANDEL EN BESTEL HET KERSTNUMMER!

ONZE TEST

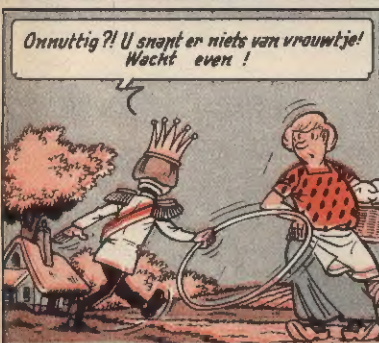
BEN JE ONGEDULDIG?

JONGE mensen zijn over het algemeen ongeduldig. Het ergert hen zelfs dat bejaarde personen langzame reflexen hebben en niet zo vlug reageren als zij. Wie zijn ongeduld toont, is ongeleefd en bewijst dat hij zichzelf niet beheersen kan.

	Ja	Neen
1 In een wachtzaal kan je nooit lang stil blijven zitten? ...		
2 In de klas wacht je niet tot men je het antwoord vraagt? Daarvoor ben je te ongeduldig.		
3 Wanneer je met vakantie mag gaan, sta je reeds uren te voren te trappelpoeten van ongeduld?		
4 Wanneer je niet onmiddellijk krijgt wat je wenst, stampvoet je?		
5 Je zoekt nooit lang naar de oplossingen van een vraagstuk of van een kruiswoordraadsel. Geen geduld!		
6 Je maakt het touw van een pakje nooit los, je knipt het door of rukt het af? ...		
7 Op het ogenblik van het vertrek heeft een familieled wat vergeten. Jij verliest natuurlijk dadelijk je geduld en je roept: «Zeg, is het voor vandaag of is het voor morgen?»		
8 Je gaat met je vrienden op stap en je hebt niet de tijd om te eten, zo ongeduldig ben je?		
9 Lees je een boeiend boek dan kan je niet nalasten naar de laatste pagina's te gaan kijken. Je wil de ontknoping dadelijk kennen?		
10 Je verliest je geduld wanneer een van je vrienden je een geschiedenis of gebeurtenis heel langzaam en bij stukjes en brokjes vertelt?		
11 Trappelpoet je wanneer men je b.v. aan de telefoon niet onmiddellijk antwoordt?		
12 Heb je de gewoonte aangenomen te laat te komen om vast en zeker niet te moeten wachten?		
	Totaal	

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE CLOWN VAN HET DORP

Een volledig verhaal

door *Jean Gratton*

Op zekere avond bij de uitgang van een fabriek...

Piet, drink je ook een glas?

Neen, dank je... Ik moet...

Ja, het is altijd hetzelfde!

Laat hem maar gaan...

Hij kan zijn tijd waarschijnlijk beter besteden.

Piet rijdt in volle vaart naar huis...

Zodra je broer daar is gaan we aan tafel!

Goed. Dan heb ik nog wat tijd...

In het kleine werkhuis naast de woning, gaat Piet dan knutselen aan zijn « knalpot », een oude mota die nog in goede staat verkeert.

Piet! Aan tafel!

Ja, moeder, ik kom!

Zodra hij klaar is met eten, loopt Piet weer naar de garage om verder te werken... Zijn mota is van hem alleen en helemaal gelukkig is hij pas wanneer hij zich met zijn machine op de baan bevindt. De dagen gaan voorbij, en op zekere avond bij het thuis komen...

Kijk, Piet, er is een pakje gekomen voor je!

Ho, fijn!

!?!?

Kijk, moeder, hoe mooi die is! Ik deed er goed aan die te bestellen!

Wat is dat?

Een rem! Kun je niet een minder vulgair tijdverdrijf vinden, dan het verzamelen van al die stukken ijzer?

Piet loopt naar zijn werkhuis om het nieuw stuk in te bouwen maar plotseling...

Wij gaan naar de bioscoop, Piet. Ga je mee?

Neen, ik heb geen tijd!

Maar twee dagen later komt er
afrek.

Ga je vanavond
ook niet mee naar de kermis
Je bent maar een...

Een wat?

Een vervelend
heerschap!

Maar wat doen jullie? Zijn jullie gek
geworden! Hou op!

En voortaan stellen we het zonder jou!
Je kunt bij je oud ijzer blijven!

Piet tracht zijn kalmte terug te vinden.
Naast hem staat er een jongen...

Wat doe jij daar?
Waarop wacht je om met de
anderen mee te gaan?

Ik blijf liever hier.
Ik zal je niet storen, dat is be-
loofd!

Goed dan...

En sindsdien spreekt
Piet niet meer met
zijn vroegere kamera-
den. De kleine Fred-
dy komt hem alle
dagen opzoeken. Op
zekere zondag is heel
het dorp samenge-
stroemd in de steen-
groeve waar de eer-
ste motocross van
het seizoen zal ver-
reden worden.

En aan de startlijn...

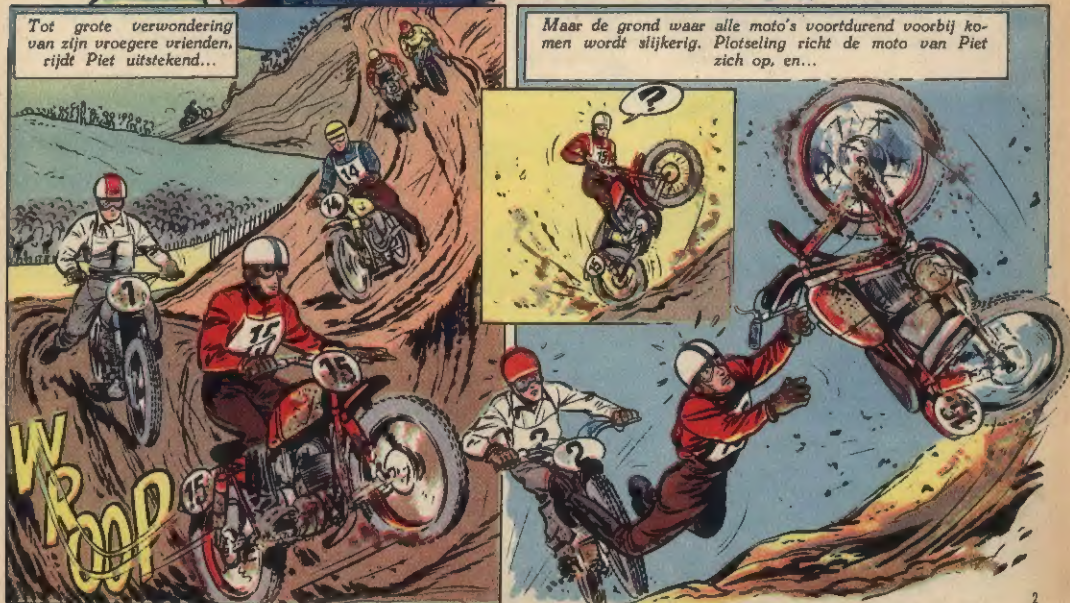
Heb je nummer 15
gezien?

Hoe is
het mogelijk!

Maar
dat is Piet!

Tot grote verwondering
van zijn vroegere vrienden,
rijdt Piet uitstekend...

Maar de grond waar alle moto's voortdurend voorbij ko-
men wordt slijkerig. Plotseling richt de moto van Piet
zich op, en...

Het publiek lacht, en Piets vroegere vrienden hebben nog het meest plezier.

Ha! Ha!
Hij ziet er lief uit!

Men heeft hem
waarschijnlijk aange-
worven als clown.

HA! HA! HA!

Een hele week lang lacht het dorp met het geval. Men heeft het alleen nog over zijn komisch nummer en hij krijgt de bijnaam «de clown van het dorp». Freddy blijft hem trouw en werkt nu met hem samen...

Laat die dwa-
zerikken maar lachen... Ze
kunnen niets anders doen!

Je hebt gelijk!
Weet je wie ik gisteren
heb geschreven?

Ik heb een
brief gestuurd
naar...

!?!?

En denk je
dat het in orde komt?

Twee dagen
later...

Geen brief
voor mij?

Ja, er
is een brief...

HOERA!

Heb je er nog niet genoeg van? Ga je nog
verder clown spelen?

Wat staat er in
die geheimzinnige
brief...

Kijk, in de sportkroniek:
onze «clown» werd aangeworven
in de grote motocross...

Dat
mogen we niet missen!

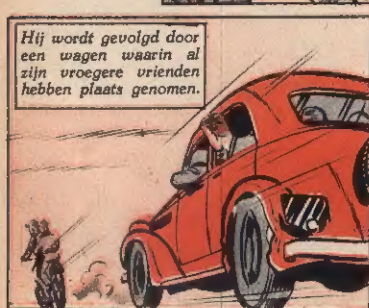
Wij zullen het dra-
wen, want twee
weken later en na-
de Piet verschil-
lende malen naar
de stad ging, kon-
centreert zich daar
de hele zaak...

's Zondags 's morgens rijdt Piet met Fred
naar de stad.

Hij wordt gevolgd door
een wagen waarin al
zijn vroegere vrienden
hebben plaats genomen.

Deze slagen er in zich
dichtbij de startlijn op
te stellen.

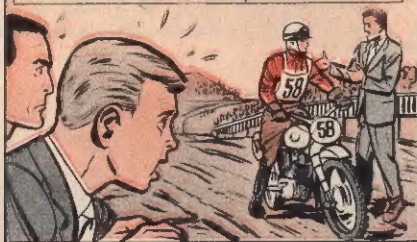
Waar is
onze grappen-
maker?

Wel,
waar blijft zijn
knaalpot?

HO! MAAR...
KIJK EENS!

Het groepje kijkt verbaasd op: Piet verschijnt met een schitterende, spiksplinternieuwe machine aan de startlijn!

Verdraaid!
Hij maakt deel uit van een ploeg!

Inderdaad, Piet werd aanvaard als ploegmaat door een groot motomerk. De sportdirecteur van dit merk had de eerste prestatie van Piet gezien en was er van overtuigd dat hij met een goede moto ook een goede koers zou rijden!

Ik hoop dat je onze kleuren eer zult aandoen!

U mag op mij rekenen!

Daar hij gewoon is met een oude machine te rijden, voelt Piet zich in prima konditie met die nieuwe moto!

Hij overtreft zichzelf op de moeilijkste punten van het parcours...

...en hij behaalt de overwinning!

Ik kan het zelf niet geloven, want ik ben er van overtuigd dat ik nog beter kan rijden!

Dat is ook onze mening! Je bent een uitstekend beginneling en een toekomstig kampioen!

Niemand had zin om nog te lachen. Verwonderd door de overwinning van hun vroegere kameraad, veranderde hun houding helemaal...

De overwinnaar? Dat is onze beste vriend! Wij zijn zijn beste raadgevers!

Wij waren er van overtuigd dat hij het zou haten omdat hij nu eenmaal de sterkste is! Wij hebben er nooit aan getwijfeld!

Wij zijn je beste vrienden, nietwaar, Piet?

Ja zeker!

Dat is wat al te sterk! Gisteren nog...

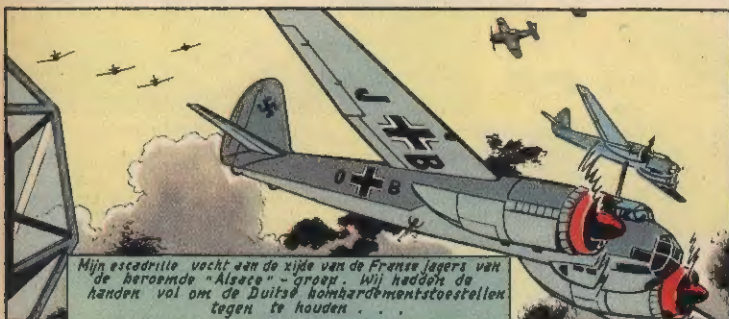
Je moet er niet meer aan denken, Freddy, jij alleen bent mijn vriend, want jij hebt mij niet in de steek gelaten. Wanneer men in moeilijkheden zit, dan kent men zijn ware vrienden!

Dan kan Marc er op het laatste nippertje van weerhouden

Het gebeurde in het jaar 1942, tijdens de veldtocht in Lybie. Herinner je je nog dat de Fransen zich verschanst hadden te Bir-Hakeim en moedig weerstand boden aan de Croopren van Rommel...

Mijn escadrille vocht aan de zijde van de Franse jagers van de beroemde "Alsace"-groep. Wij hadden de handen vol om de Duitse bombardementstoestellen tegen te houden...

En tijdens een van die luchtgevechten heeft het drama zich voorgedaan.

Ik was verwond geraakt in het gevecht. Ik zag rondom mij alleen nog gekerdes, zwarte en Lohkaringes kruisen...

Een vliegtuig kwam op mij afgevlagen en ik heb geschoten... geschoten... Ik heb mijn tegenstrever geraakt...

Des toen gaf ik er me rekenschap van dat ik... een Franse machine had neergehaald!

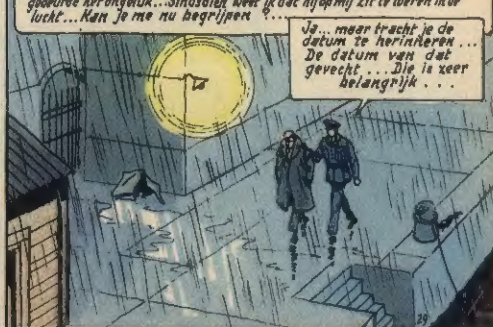
Alvorens neer te storten, trachtte de piloot zijn topstel weer op te richten, en hij vloog naast me... Toen zag ik hem nog levend, maar hij zat vastgeklamd in zijn cockpit. Hij riep om hulp...

Hij is gevallen zonder dat ik iets heb kunnen doen. Ik heb nog andere dingen meegemaakt, maar dat heeft me zwaar getroffen dat ik het gelukt van die man, door mijn schuld omgekomen, nooit zal vergeven.

Zelfs later, toen ik aan de "X-100" en aan de "Cosmos" werkte, was hij altijd daar. Hij achtervolgde mij zodanig, dat hij tijdens een groefvlucht voor mij als een vreselijke bedreiging verscheen. Ik zag geen lucht meer, alleen nog zijn roysachtig gelaat. Ik heb de controle over mijn machine verloren, en toen gebeurde het ongeluk... Sindsdien weet ik dat hij op mij zit te loeren in de lucht... Kan je me nu begrijpen?

Ja... maar tracht je de datum te herinneren... De datum van dat gevecht... Die is zeer belangrijk...

OP MARS

door Albert Weinberg

zelfmoord te plegen. Zal Marc thans verklaren wat hem scheelt?

Niet was op 2 juni 1962... Maar dat kan je toch niet verder helpen

? juni 1962... Goed! Later kun je me vragen stellen...

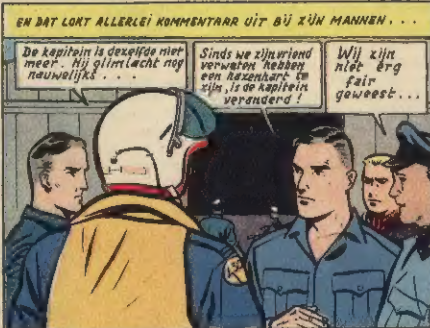

Ik heb een idee! Misschien een gek idee, maar luister: morgen keer je naar je tentenkamp bij de "Caribou Aviation Company" terug en je werkt je "Cosmos" verder af. Je vliegt binnenkort naar Mars, dat verzeker ik je, Marc!

Maar!?

DE VOLGENDE DAG ENDE DAAROPVOLGENDE DAGEN ZIEY DAN ER BEZORGD UIT...

EN DAT LOKT ALLERLEI KOMMENTAAR UIT BIJ ZIJN MANNEN...

De kapitein is dezelfde niet meer. Hij glimlacht nog nauwelijks...

Sinds we zijn vriend verweten hebben een hazenbark te zijn, is de kapitein veranderd!

Wij zijn niet erg fair geweest...

En kapitein Collins is niet teruggekeerd...

Wij zouden kunnen informeren wat er gebeurd is?

Nee, nu niet! Laat ons liever wachten!

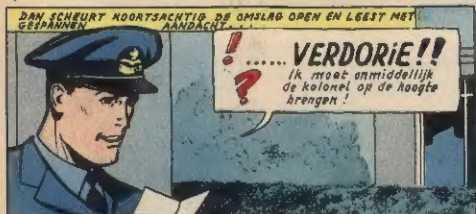

DE DROU VAN DE VERBODEN VERBODEN... NIET DAN OP DE JOMT VAN DE POSTBODE...

Dank je, mijnheer!

Vandaag breng je me waar ik op wachtte... Een briefje uit Frankrijk!

DAN SCHEURT NOODTACHTIG DE OMSLAG OPEN EN LEST MET GEPAANEN

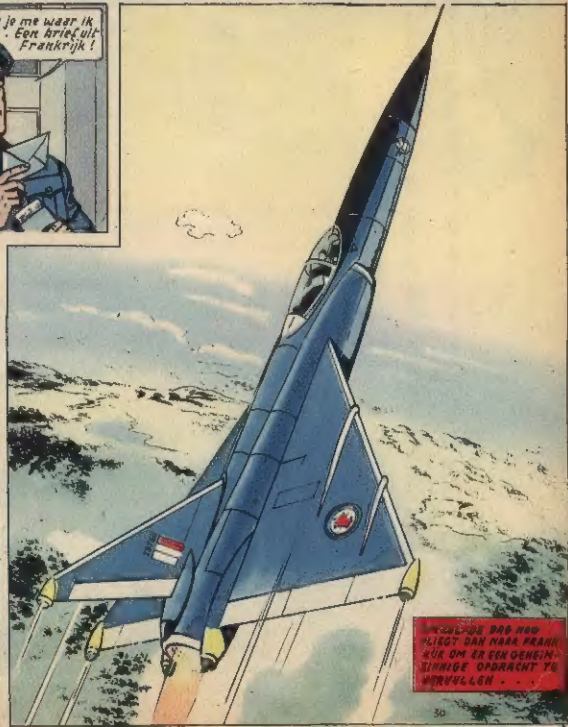
!..... VERDORIE!! Ik moet onmiddellijk de kolonel op de hoogte brengen!

TWEE UUR LATER...

Allos komt in orde. Parijs geeft je de toelating in Frankrijk te landen en je krijgt een "Blauwe Driehoek" voor de reis. Ik hoop dat je zult slagen!

Dank u, sir. Ik ben van overtuigd dat alles terecht komt!

DE WELKE DAN HET Vliegt dan naar Frankrijk om er een oersinnige opdracht te vervullen...

ZEVENTIG JAAR GELE KREEG PARIJS ZIJN EIFF

IN 1884 maakte Gustave Eiffel het project voor een metalen toren die een hoogte van 300 meter zou hebben. Het was geen fantasie, maar een monument dat zijn stevigheid zou bewijzen en dat tevens zou aantonen wat men kan doen met een ijzeren konstruktie.

De ingenieurs van het atelier van Eiffel zetten zich aan het werk: Nougier die het voorproject had gemaakt, Koechlin die de plannen van de toren tekende, en Sauvestre, de architect. Deze drie moet men in een adem vernoemen met Gustave Eiffel, want het is dank zij hun talent dat de toren er staat.

Toen er een prijsvraag werd uitgeschreven ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling van 1889 te Parijs, waren de plannen van Eiffel op en top in orde en ze werden aanvaard ondanks de vele protesten. Er was o. m. een professor in de wis-kunde die beweerde dat de toren zodra hij een hoogte van 221 m. bereikte, vanzelf zou instorten. Deze prof was echter zo eerlijk

later te bekennen dat hij zich vergist had.

GEEN ENKELE FOUT!

Men begon op 26 januari 1887 met de fondamenteën. Het metselwerk voor de vier zuilen gebeurde in de vier putten tegelijkertijd. Intussen maakte men in de ateliers van Eiffel te Levallois-Perret de metalen stukken klaar. Ze werden «geprefabriceerd» om ter plaatse gemonteerd te worden. De plannen en de werktekeningen van Maurice Koechlin en zijn tekenaars waren zo nauwkeurig en zo haarscherp, dat men tijdens de montage geen enkele fout kon ontdekken. De afstand van de gaten voor de klinknagels waren berekend tot op een tiende van een millimeter. In maart 1888 bereikte men de eerste verdieping. In de herfst, dat is dus zeventig jaar geleden, kon men de vier metalen torens ter hoogte van de tweede verdieping bij elkaar

brengen. Op 15 april 1889 was men klaar met de montage.

Hoe het geheel juist in mekaar steekt en wat de aantrekkelijkheid van die Eiffeltoren uitmaakt, kunnen wij hier niet nagaan.

De chef-ingenieur van de Eiffeltoren gaf ons over de bouw zelf enkele bijzonderheden.

LICHTER DAN SIGARETTENPAPIER!

De Eiffeltoren weegt ongeveer 8.000 ton, bevat 15.000 reeksen stukken van verschillend model. Er waren 2.500.000 klinknagels nodig om ze in elkaar te schroeven. Moest men de gaten van de klinknagels op een rijtje naast elkaar zetten, zouden ze een lengte van 80 km. bereiken. Moest het metaal waaruit de toren gebouwd is eensklaps smelten, dan zou dit metaal tussen de vier voeten een vierkante plaat vormen met een zijde van 25 m. en een dikte van 6 cm. Niet meer! Dit bewijst de lichtheid

van de konstruktie. Een haarjuiste maquette, gebouwd op schaal van een miljoenste, zou 32 cm hoog zijn en slechts 8 gr. wegen. Je zou die maquette uit sigarettenpapier moeten maken en dit zou nog te zwaar zijn. Nog een ander voorbeeld: het gewicht van de lucht bevat in een cylinder die rond de vier voeten van de toren zou gelegd zijn en dezelfde hoogte als de toren zou hebben, zou zwaarder zijn dan de toren zelf.

HIJ STAAT NIET MET DE VOETEN IN HET WATER!

De Eiffeltoren kan weerstaan aan winden met een stootkracht van 400 kg. per m². Zelfs wanneer hij zou moeten afrekenen met een buitengewoon krachtige cycloon, zou hij op zijn vier voeten blijven steunen en er geen enkele van oplichten. Iedere voet is samengesteld uit vier metalen stukken met kokerbalken, die het eerste platform van de toren stutten en zelf rusten op een ste-

Het begin van de montage van het metaal geraamte. Februari 1887.

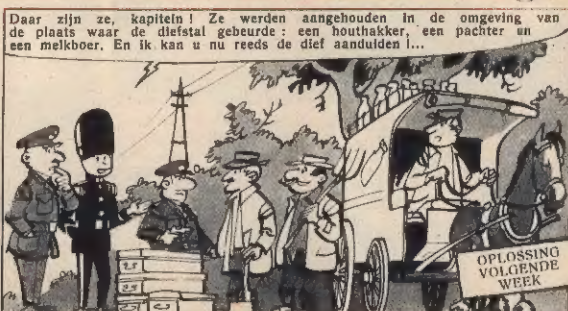
Het eerste platform is voltooid. Je ziet nog de stellingen voor de montage.

DE ZAK VAN DE GOUDSTAVEN

Een politieraadsl in vier
episodes aangeboden door

VICTORIA

EN JIJ, VRIEND LEZER, HEB JE HET OOK GERADEN?... Marlies aandachtig dit avontuur van het begin en je zult zeker de schurk kunnen vinden. Schrijf je antwoord op een postkaart en rechtvaardig je keuze. Deze kaart met je naam en adres, moet bij VICTORIA, Publiciteitsbureau, Eerste, 24, Koekelberg, toekomen ten laatste op dinsdag 16 december om middernacht. Is je antwoord juist en ben je bij de 50 eerste winnaars dan ontvang je een blik van 6 repen Expo 58 vervaardigd door VICTORIA. Veel aeluk!

DEN EIFFELTOREN!

vig metselwerk. Dit metselwerk, dat sedert 1889 niet bewoog, zit tot op 15 m. in de grond op een voetstuk dat in het metselwerk is vastgeschroefd met twee schroefbouten die een lengte hebben van 8 m. en een diameter van 10 cm. Met het oog op het monteren van de balken van de eerste verdieping was er, oorspronkelijk, in ieder voetstuk een hydraulische vijzel voorzien met een diameter van 10 cm en een stuwkracht van 800 ton. Deze vijzels waren bestemd om eventueel de nodige korrektes aan te brengen bij het monteren van de balken. Sedertdien zijn ze echter weggenomen, maar er is nog steeds een legende in omloop die beweert dat de Eiffeltoren gemonteerd is op een hydraulisch systeem! De toren staat niet met de voeten in het water, maar is stevig in de grond geplant.

EEN KLOEKE TOP!

Bij winden met een snelheid van 150 km. per uur, wiegt de

top van de toren lichtjes en het is reeds gebeurd dat verkoopters, die in de top hun waren verkopen, zeeziek werden. Maar het is niet de wind maar wel de zon die de toren doet bewegen, indien men het zo mag uitdrukken. Inderdaad, de toren zet zich uit aan de kant van de zon en onder de invloed van de warmte, en buigt dan over naar de tegenovergestelde zijde. De toren beschrijft aldus, min of meer regelmatig, een boog waarvan de grootste as ongeveer 52 cm bedraagt.

Een van de verwijten dien men tot de bouwers van de Eiffeltoren richtte was het volgende: «Die toren is totaal nutteloos!» «Neen, antwoordde hierop Gustave Eiffel, het tegendeel is waar, die toren zal heel nuttig zijn!» En hij had gelijk. Hij zelf begon in deze toren met het berekenen van de snelheid van de wind en andere weerkundige waarnemingen. Deze waarnemingen worden tot op heden voortgezet.

De Franse televisie plaatste

De oude installaties op de top van de toren.

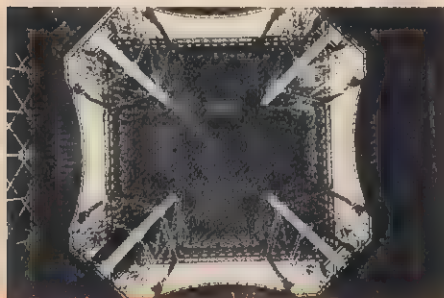

De nieuwe installaties met de antenne van de T.V.

haar antennes op de toren en een uitzendpost bevindt zich in de zuil aan de zuidkant. De politie heeft er een zendpost en de pompiers eveneens. Er staan draaiende schijnwerpers voor de luchtvaart, apparaten die de radioactiviteit van de lucht opsporen, enz. enz.

De radio en de televisie koesteren nog heel wat andere plannen in verband met deze toren. De televisie wil o. m. antennes installeren voor de kleurtelevisie.

Je ziet, de Eiffeltoren is geen nutteloos sieraad. Hij heeft niet alleen stevige voeten, maar tevens een kloek top!

Een foto genomen op de grond in het centrum van de zuilen.

Gustave Eiffel aan de voet van de toren

DOE AAN CINEMA

Vraag de geïllustreerde lijst van de CINETTE films :
Avonturen, cowboyverhalen, Charlie Chaplinfilms, Laurel en Hardy, enz. ...
Vraag eveneens de dokumentatie over de 8 mm projectietoestellen

Cinette ®

Deze projectietoestellen zijn goedkoop dank zij het gebreveteerd mechanisme, dat zo fijn en nauwkeurig is dat het zelfs de beste technici heeft verbaasd
MET HANDBEDIENING : 950 F. **MET MOTOR : 1.450 F.**

VRAAG EEN KOSTELOZE DEMONSTRATIE in den foto en filmzaak of
CINETTE, Gerardstraat, 34A, Brussel (Cinquantenaire) Tel : 34.59.94
Krijp nevensstaande bon uit voor het bekomen van de geïllustreerde dokumentatie en de lijst van de beschikbare filmen, en stuur de bon naar CINETTE.

BON
1-10-12

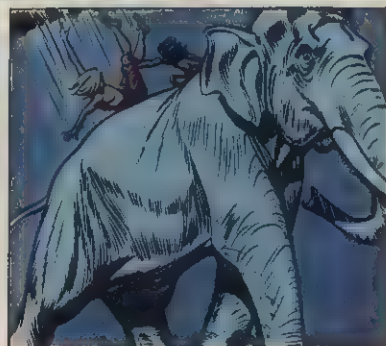

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR
PAUL CUVÉLIER.

De heer van St-Malo wenst zich meester te maken van de dolk, die door Corentin zorgvuldig bewaard wordt, en sticht wanorde in het kamp...

S.O.S. METEOREN!

door
E.P. JACOBS

Otrik en zijn twee handlangers vluchten op de daken en gooien een handgranaat naar de politie die hen achtervolgt...

Jherkey maakt van de algemene verwarring gebruik en op de ladder is klaarzetten.

Boven wacht hem echter een onaanrijvende verrassing. Zijn twee handlangers staan daar stom verbaasd te kijken en kunnen niet verder - voor hen staat de afgrond...

Daar kunnen wij niet over!

Gevangen als ratten!!!

Hell!

Intussen hebben de politiemannen zich opnieuw gegroepeerd...

Pradier, niets gebroken?

Neen, maar twee van mijn helpers werden gewond. Onuklig dat jij zo koelbedig was de granaat door een schep van haar heen te doen afwijken!

Dat was slechte en dwaze van jou. Maar wat doen we nu?

Die kerels zijn niet aan 'nijn proefstuk. Ik zal er best een doen vlug versterking te vragen en ook schijuw...

Blake heeft Pradier bij de arm gegrepen.

Kijk eens! Ik meen dat ze niet verder kunnen...

Je hebt gelijk. We hebben ze on...

Aai!

Maar Pradier valsoit zijn zin niet, want eenklaps gaat er een cycloon los, die vervoeld gaat van reusachtige nagelatenen. Dakpannen breken, glas valt rinkelend naar beneden, de politiemannen stuiten heesig uiteen...

Het lot van de drie bandieten is echter nog minder bemoedigend. Niet verdoofd hebben ze nog net de tijd zich aan een TV-antenne vast te klampen.

Maar een van de spanners breekt, om de schok is zo hevig, dat de man, glooiend en Otrik mee in de diepte sleurt...

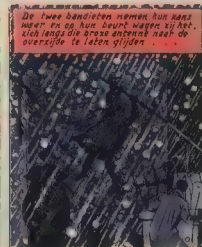
Bij toeval blijft de lange aluminium antenne vasthaken tussen twee schouwen op het dak van de overzijde...

Otrik die de antenne stevig omklemt, doet zich glijden en slaagt er in aan de overkant vaste voet te zetten...

Zonder een moment te verliezen streuend hij. Vlieg! Doe zoals ik of jullie zijn verloren!

De twee bandieten nemen hun kans waar en op hun beurt wegen zij het, zich langs de brede antenne naar de overzijde te laten glijden...

Zodra de storm voorbij is kunnen Blake en Pradier slechts vaststellen, dat de bandieten ontsnapt zijn...

Te laat!

Je die vervloekte storm heeft hen geroep.

alvorens hij de bergen had bereikt. Het landschap begon te hellen. De bergen waren niet ver meer af. Cooper wierp een bezorgde blik op de tender.

— We hadden meer hout moeten meebrengen, zei hij.

Fulton antwoordde niet. Hij leunde naar buiten en bemerkte in de verte de snelreln die langs een heuveltop slingerde.

— Hij gaat thans voorbij het stationnetje van Morton. Vlugh!

De lokomotief reed in volle snelheid de helling af en klom dan weer naar boven.

Na een bocht schreeuwde Fulton:

— De snelreln! Geef stoom, Cooper! Vluggen!

De lokomotief naderde nu vlug de snelreln. Fulton boog zich uit de machine en beval:

— Laat de stoomfluit gillen!

Hij sprong uit zijn stuurkabine, liep ienig naast de stoomketel en beraakte de voorkant van de lokomotief. Daar hield hij zich in evenwicht op de cowcatcher, terwijl Cooper de stoomfluit deed gillen.

— Ze moeten ons beslist horen, dacht Fulton.

De lokomotief was de laatste wagen van de snelreln tot op twee meter genaderd. Eensklaps spootte de cowcatcher van de lokomotief tegen de laatste treinwagen.

— Bravo! schreeuwde Fulton.

Niemand scheen hen te horen. De wind was zeer krachtig. Fulton sprong op de koppeling van de wagen en slaagde er in een handvat te grijpen. Het konvooi laverde tussen twee steile hellingen en de schrille fluit-signalen van Cooper weerkaatsen tegen de rotswanden. Fulton bromde:

— Zijn die dan dood?

Ze moesten de machinist van de snelreln verwittigen, maar hoe? Fulton gaf er zich rekenschap van, dat hij niet in de wagen van de snelreln kon binnen dringen. Hij besloot dan op het dak te kruipen en zo over de wagens tot bij de loko-

FULTON bekeek de man die hem een duw gaf met woeste blik. Dan schrok hij even want het was Cooper de machinist, de man die hij zocht. Hij greep hem bij de arm en riep:

— Cooper, vriend, kom mee!

Cooper werd door zijn makker meegesleurd naar het midden van de sporen van het St Louis Station en stond weldra naast zijn machine.

— Wel, chef?

DEZE laatste lichte zijn pet en wreef zich het bezweet voorhoofd af.

— Die domoren van Lewington hebben weer een lelijke streek uitgehaald.

Hij klom op de lokomotief, greep een busse! hout die op de tender lag en stak ze in de ketel.

— De drukking is hoog genoeg.

Dan boog hij zich naar Cooper toe.

— Ik liet de express van

Sacramento vertrekken in de richting van Lewington. Die van Lewington hadden me daartoe de toelating verleend. Let nu goed op: twee minuten later, toen de trein reeds een eind weg was, telegrafeerden die idioten me een tegenbevel. Ze hadden zich vergist. De lijn was niet vrij... En je weet zo goed als ik, dat er maar één enkele spoorlijn is.

— En wat doen we nu?

— We trachten de express in te halen. Kunnen we dat

niet, is de botsing met de trein uit de tegenovergestelde richting onvermijdelijk.

De stoomfluit gilde. De koperen drijfstanden van de «Pijl van Colorado» kreunden, rekten zich langzaam en gaven de machine een trage majestatische start. De lokomotief spuwde zware witte rookwolken en vertrok dan higgend als een buffel over de enige spoorlijn in de richting van het westen.

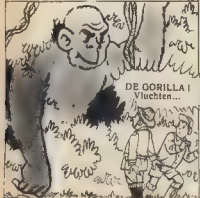
Fulton dacht slechts aan één ding: de snelreln inhalen

OOG IN OOG

Een verhaal aangeboden door de uurwerken

Sedert verschillende dagen zijn twee jagers op het spoor van een gorilla...
Plotseling...

Vinchten? Nooit! Laat ons liever diplomaat zijn, en hem een geschenk aanbieden!

Enkele ogenblikken later...

Verdorie! Het uurwerk valt in zijn smaak, maar als hij zich zo verder op de borst klopt, gaat het er aan! En dan...

Nee, vrees niet, 't is een HELVA-Incubator uurwerk. Het is er tegen bestand!

DE HOED VAN DE MACHINIST

motief te lopen. In enkele sekonden stond hij boven op het dak van de wagen. De snelreijn kwam uit de nauwe vallei en de berg stond vlak voor hem, de spoorlijn klom er in zigzag tegen aan. Fulton wou reeds naar voren lopen, toen hij eensklaps de tunnel zag waarin de lokomotief reeds was verdwenen. Indien hij op het dak bleef staan, zou hij verpletterd worden tussen het dak van de wagen en het gewelf van de tunnel. Hij week achteruit, maar op hetzelfde moment deed een tweede visioen het bloed in zijn aderen verstijven. Ginds, boven op de berg, kwam een trein uit de tegenovergestelde richting. De botsing zou niet lang meer uitblijven... De tunnel hapte de ene wagen na de andere op en snel als de bliksem liet Fulton zich achter de laatste wagen neergrinden. De duisternis omhulde hem plotseling. Hij sprong op de cowcatcher, liep langs de stoomketel en klom uiteindelijk weer in zijn eigen stuurkajuit. Hij riep zijn gezel toe:

— De trein... Er komt een trein uit de tegenovergestelde richting...

Het vuur onder de stoomketel wierp een rode lichtschijn op het gelaat van Cooper, dat krampachtig vertrokken was. Het konvool kwam uit de duisternis van de tunnel en de zon goot opnieuw haar schitterend licht over de snelreijn en over de «Pijl van Colorado». De snelreijn moest nu een stiele helling op.

— Rijd met de stootblok op de wagen!

Cooper deed wat hem bevelen was. De «Pijl van Colorado»

stootte hard tegen de laatste wagen van de snelreijn.

— Dat moeten ze toch voelen! Fulton voelde iets zwaars op zijn voeten vallen. Hij bukte zich en raapte een langwerpig voorwerp op.

— Mijn geweer! riep hij.

Hij nam zijn geweer steeds mee. Hij greep het, stak de geweerkoef buiten en schoot tweemaal in de lucht.

— Dat zullen ze toch wel begrijpen, zei hij tot Cooper.

Maar de machinist van de snelreijn had de schokken niet gevoeld en hoorde ook de schoten niet. De trein kwam weer in een bocht en reed nu naar de bergflank toe. Hij zou dan een rechte lijn volgen die over ongeveer twee mijlen naar omhoog liep en eindigde in een tunnel. Die bocht was de redding. Fulton en Cooper konden de lokomotief en de eerste wagens van de snelreijn nu makkelijker zien. De machinist van de snelreijn stak het zijn hoofd buiten de stuurhut. Fulton schouderde zijn geweer en mikte in de richting van de lokomotief, terwijl Cooper de stoomfluit deed gillen... Het schot ging af en de hoed van de machinist vloog over het dak van de lokomotief weg. De machinist schrok, keerde zich verbaasd om en bemerkte de «Pijl van Colorado». Fulton profiteerde daarvan om de machinist een teken te geven. Dan mikte hij opnieuw. Een tweede schot weerklonk en de stoomfluit glilde langgerek.

— Ha! Ha! riep Fulton uit. Zouden ze het nu eindelijk snappen?

Ja, waarachtig! De snelreijn vertraagde zijn vaart.

— Hoera! schreeuwde Fulton.

Hij deed een vreugdesprong. In zijn entoesiasme sprong hij buiten de machine, rolde over de kelen, sprong overeind en rende langsheen de wagens van de snelreijn. Niet begrijpend bekeek de machinist hem. Fulton had geen tijd te verliezen en beval:

— Snel! Achteruit! Achteruit! Laat je de helling afglijden... Cooper zal je met zijn machine helpen... Er komt een trein van de andere kant!

Hij wees naar de zwarte tunnel. Op hetzelfde ogenblik hoorde men een stoomfluit gillen en een trein kwam uit de tunnel gereden. De machinist van de snelreijn had geen uitleg meer nodig. Vliegensvlug reed hij zijn trein achteruit. Het ging echter te langzaam naar de mening van Fulton, die op de dam naast de spoorlijn stond. De sporen trilden zwaar onder het gewicht van de trein die op hen toekwam. Fulton zwaalde met de armen...

De trein naderde, werd groter, zwol op, werd reusachtig groot en daverde dan naast hem voorbij. Hij floot en een arm kwam uit de stuurhut. De welen knarsten, vuurgengsters spatsten op. Fulton hield zijn adem in om dan, als gedreven door een onweerstaanbare kracht, achter de trein aan te hollen die nu kreunend en hullend remde... De twee reusachtige slangen naderden elkaar. De ene gleed langzaam over de spo-

ren achteruit, de andere naderde te vlug. De twee lokomotieven stonden tegenover elkaar al vijandige mammoets. Hun zwart neuzen stootten tegen elkaar, d koppeling werd met een doffschok ingebuikt en die schok weerkaatste doorheen al de wagens van de snelreijn... Fulton staarde naar de wagens. Hij verwachtte zich aan een ontsporing... Maar geen, de twee konvooien gleden onverstoordbaar verder en bleven tenslotte staan te midden van een grote stofwolk.

De portieren van de wagens vielen open. De reizigers klommen uit de trein en verspreiden zich langsheen de spoorbaan. Ze geloofden hun eigen ogen niet. Fulton liep naar de machinisten die wandelend uit hun nog rokende lokomotieven kwamen. Geen van hen sprak, maar in hun ogen las Fulton hoe dankbaar zij waren. Eindelijk kon een van hen zijn lippen bewegen:

— Oef! Daar zijn we dans mooi ontspan!

De machinist van de snelreijn, weer enigszins op verhaal gekomen, riep:

— Mijn mooie hoed is naar de maan... Indien je een beetje lager had gemikt... Verdulveld nog toe!

Fulton glimlachte.

— Maar ik heb niet lager gemikt... en de ramp werd verijdeld!

VOLGENDE WEEK

Drie kalfers begaven zich op weg om een opdracht uit te voeren op bevel van hun sjek. «Het is een wandeling. De inwoners van Triggourt zijn slechts kooplieden» had de sjek gezegd. Ze lachten met de verzeggingen van Idri, toen ze naar de hemel keken. Daar stond:

DE STER VAN DE WOESTIJN

Ergens in Alaska vecht een jager met een enorme beer...

IK ZAL JE HUID
HEBBEN!

Een vriend van de jager volgt het gevecht met spanning...

Maar waarom waag je je leven om die reusachtige beer aan te vallen?

Ik moet de huid van die beer hebben, want ik heb nieuwe laarzen nodig!

Enkele ogenblikken later...

Laat dat braaf diertje toch met rust. Doe zoals ik: koop een paar warme ESKIMO-pantoffels!

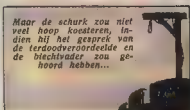
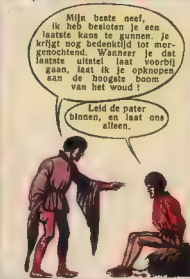

Je vindt de KUIFJE'S PUNTEN op de volgende produkten:

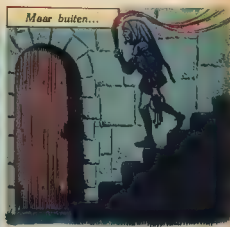
SERRIEN: PANTOFFELS ESKIMO, KINDERBOTTINES MARATHON
VANDENHEUVEL - HACOSAN - JU'CY & WHIP - FRANCO-SUISSE - PROSMANS
LOMBARD COLLECTIE - PAPETERIE-ARTIKELEN VOOR SCHOOL- EN ANDERE DOELEINDEN
VICTORIA - MATERNE - TOSELLI - LE TIGRE - PALMAFINA - NOSTA - PANA
S.C.S. - DUMONT FRERES ET CIE; AFDELING HORTON PRODUKTEN

DE SCHADUW VAN

De handlangers van Mauvoir, die Johan naar de plaats van terechtstelling

elden, worden door Pijl en IJzerhakker op de vlucht gejaagd...

TEKST VAN
J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD
DOOR REF

Deze haalde de schouders op en zei goedig :

— De kogel die je scalpeerde, liet je genoeg hersens om recht op een paard te blijven zitten. Drink een slok om je wat op te kikkeren en ga je elders laten opknopen... Indien je levend uit de stad komt, wel te verstaan. Maar daar begin ik aan te twijfelen.

— Dank je, dokter. In dit geval zal ik je raad volgen en van lucht veranderen, sheriff. Ik doe het zo dadelijk.

De sheriff keek verwonderd op en zelfs de dokter bekeek Howard een ogenblik aandachtig.

— En waar ga je naartoe, vriendje? De Apachen zijn overal.

In het « vriendje » klonk een hooghartig medelijden en dat ontging de verkenner niet. Hij lachte er echter om en haalde de schouders op.

— Ik ben nu al zo vaak door de streken gereden die in handen zijn van de Apachen, en een nieuwe reis van die aard schrik me niet af. Bovendien ben ik er van overtuigd dat zelfs de Apachen zich niet in de Gilawoestijn wagen.

De sheriff en de dokter bekeken elkaar stomverbaasd.

— Heb je nou ooit ! fluisterde de eerste. Wat ga je in het zuiden doen? Heb je misschien het inzicht naar Mexico te gaan?

die daar waren gestrand tijdens de eerste goudrush. Steve had een ogenblik gevreesd dat hij zou opvallen, maar de gringoes (1) van zijn slag waren talrijk en het duurde dan ook niet lang of hij was er zeker van dat niemand hem bekeek.

Hij stapte een armtierige herberg binnen, waar peones tortillas (2), overgoten met een saus van Spaanse peper, aten. Howard bood de waard, een halfbloed, twee of drie glazen tequila (3) aan en bij het vierde glas waagde hij het in een aarzelend Spaans te zeggen :

— Ik zoek werk... Aan de andere kant van de grens heeft men me verteld dat ik hier iets zou kunnen vinden... bij een zekere Ordenez... Naar het schijnt neemt hij soms bestelde en krachtadige kerels in dienst.

Er verscheen een glans in de bolronde ogen van de herbergier. Met een zweem van eerbied in de stem verbeterde hij :

Je bedoelt « señor » Ordenez!

Hij lei nadruk op het woord « señor ». Steve kon zijn tevredenheid moeilijk verbergen.

— Het is de grootste eigenaar van de streek, hernam de waard. Zijn hacienda ligt juist aan de uitgang van Nogales in de richting van het zuiden, maar hij is geen makkelijk man, señor Ordenez. Iedereen vreest

De man van Nogales

Steve Howard zoekt de chef van de geheimzinnige organisatie die een oorlog tussen pioniers en Apachen uitlokte. Op het ogenblik dat hij een spoor ziet, wordt hij onverhoeds overvallen...

BESTE JONGEN, jij mag wel zeggen dat je van ver terugkomt ! Indien je toevallig niet het hoofd had omgedraaid, zou Sam, de lijkbidder je als klant hebben gehad !...

De dokter richtte zich op en lachte. Hij had zijn mantel uitgetrokken en zijn hemdsmouwen opgestroopt. Met zijn zware massieve gestalte had hij eerder het uitzicht van een villier dan van een geneesheer. Steve Howard sloot de ogen. Boven hem draaide het plafond op hallucinerende wijze. Zijn hoofd was zo zwaar als lood en deed erg pijn.

— Wat is er me overkomen ? hakkelde hij met zwakke stem.

De dokter, die zijn handen had gewassen, nam zich de tijd ze te laten afdroppen en de versleten manchetten van zijn hemd neer te slaan alvorens hij rustig antwoordde :

— Ze hebben je als doelwit genomen, cowboy. Het was trouwens een puik schutter die dat deed ! Een centimeter meer naar links en je schedel ware opengespat als een overrijpe pompoen.

Met bevende handen betastte Steve het enorme verband dat om zijn hoofd gewonden was. Men had hem uitgetrekt op de grote schrijftafel van de sheriff. Deze laatste kwam juist binnen met zijn helpers en diskuteerde luidruchtig. Hij was zichtbaar slecht gehumeurd.

— Wij zijn er niet in geslaagd de prairiehond, die trachtte je in een schuimspaan te veranderen, bij de kraag te vatten, bromde hij.

De tweedz tegenslag, vlak na de ontsnapping van Cutter, maakte de sheriff razend.

— Hij zat beslist op het dak van waar hij ons kon gadeslaan, vervolgde de sheriff. Zodra zijn opdracht ten einde was, vluchtte hij door de tuinen en de braakliggende gronden achter de huizen. Ik veronderstel dat deze misdadiger tot de bende behoort die je gevangene bevrijdde...

— Zonder twijfel, zij verlostten de enige getuige waarover ik beschikte en nadien wilden zij de enige persoon, op de hoogte van... zekere dingen, uit de weg ruimen. Die persoon ben ik.

De sheriff zweeg een tijdlang en krabde, in gedachten verzinken, over zijn schedel...

— Hum ! verzuchtte hij. Ik meen, dat jij je voeten in een zonderlinge krabbenmand gezet hebt en de mensen, die jij hindert, schijnen een lange arm te hebben... Ik heb je geen raad te geven, maar indien je je leven nog niet helemaal ben bent, verander dan van sektor !

Steve kwam overeind. Zijn hoofd draaide en zwarte stippen dansten voor zijn ogen. Over zijn nog bleke lippen zweefde echter een raadselachtige glimlach...

— Wat denk jij er van, dokter? vroeg hij en keerde zich naar de geneesheer, die zijn jas vastknoopte.

— Precies ! Men heeft me veel gesproken over een charmante kleine grensstad die Nogales heet.

Vijf dagen later kwam Steve te Nogales toe. Phoenix had hij bij nacht en duisternis verlaten als een dief. De sheriff had zijn paard tot achter de gevangenis geleid. Hij was in het zadel gesprongen en in volle galop de stad uitgereden. Dit was een wijze voorzorgsmaatregel, want van op de daken werd er op hem geschoten zonder hem evenwel te raken. Het was dus zeer duidelijk dat men hem uit de weg wilde ruimen...

Bij het eerste morgenkrieken bereikte Steve de grens van de Gilawoestijn. Twee dagen lang reed hij door een hel van hitte en stof. Hij was over de grens geschreden en had zijn weg een tijdlang naar het zuiden toe voortgezet, alvorens af te slaan naar het oosten en naar Nogales.

Eindelijk bereikte hij het doel van zijn vermoedende reis. Nogales was een typisch kleine grensstad. Enkele bouwvallige huizen rond een plaza met arkaden geschaard en een kerk die dateerde uit de tijd van de Spaanse verovering. Er waren saloons en houten barakken waar men voor geld kon spelen. Overal stof, miserie en vuil. In het stadje een drukke menigte van desperado's, mijnwerkers, peones, paardendieven, smokkelaars, deserteurs, grensschutters. Het was een bonte mengelmoe van Blanken, halfbloeden, Pimas en zelfs Chinezen

hem in de stad ! Het is onmogelijk naar hem toe te gaan indien niemand je heeft aanbevolen.

Meer kwam de verkenner niet te weten. De dikke waard scheen eensklaps wantrouwig geworden. Steve vreesde dat men het verdacht zou vinden wanneer hij verder aandrong. Hij bleef nog een paar minuten bij de toonbank staan, overhandigde de waard dan enkele peones en ging sleeptovend de herberg uit...

Een half uur later zat hij verschoenen tussen de Yukastruiken en bespiedde de hacienda van señor Ordenez zeer aandachtig. De tweede van de grote hacienda in de zuiverste Spaanse stijl stak fel af bij de miserie en het vuil van Nogales. De hacienda bezat beslist een patio en een binnentuin, want boven de blinkende pannen van het dak zag men de kruinen van de palmbomen opstijgen, die zacht wiegden in de wind. Opzij van de zware deur, versierd met smeedijzer, hurkten twee mannen. Zij rookten blijkbaar onverschillig, maar tussen hun knieën hielden ze een geweer.

Steve wou uit zijn schuilplaats te voorschijn komen, toen hij op de weg die van Nogales kwam hoefgetrappel hoorde. Hij keerde het hoofd om, schrok en wipte bliksemsnel achteruit. De ruiter die daar in volle galop op de hacienda toe reed, was niemand minder dan... Cutter !

(1) Vreemdtaal uit het Noor-deen.

(2) Maispannekoeken.

(3) Kaktusgenever.

Volgende week : IN HET HOL VAN DE LEEUW

SHERIFFTEKOOP!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL

DOOR TIBET * TEGEN GREG

De sheriff kocht een gloednieuwe hoge hoed, prankstuk dat verwoest werd door Kid Ordinn...

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

RUBENS

DE XVIIe eeuw is de eeuw van de monarchie.

De koningen zijn alleenheersers of trachten dit te zijn. Een soort van cultus omgeeft hen. Voor deze eeuw van koninklijke macht, schiep de kunst een vorstelijk, plechtig en indrukwekkend raam. Het was de Barok van Italiaanse inspiratie. De wieg van de Barok stond inderdaad te Rome, maar Antwerpen was er het eerste centrum van. Wanneer het doek opgaat, verschijnt Rubens. In 1600 verlaat hij Antwerpen en vertrekt naar Italië...

III. - DE KRUISAFDOENING

IN 1612 bestelde Nicolaas Rockox, burgemeester van Antwerpen, bij Rubens een kruisafdoening voor de O.L.-Vrouwerk. Het werd een prachtig werk dat wereldberoemd is. Hij kreeg er 2.400 florijnen voor en een paar handschoenen voor zijn vrouw. Rubens werd de prins van de schilders genoemd. Hij schilderde met zwier en kracht en zijn koloriet is weergaloos. Heelwat van zijn doeken worden te München bewaard.

I. - EEN LIEVE MOEDER

JAN RUBENS en zijn vrouw Maria Pijsellinckx vluchtten uit Antwerpen bij de aankomst van de hertog van Alva en hun jongste zoon, Pieter-Pauwel, werd in 1577 in ballingschap geboren, te Sleien, in Duitsland. Als weduwe keerde Maria Pijsellinckx naar Antwerpen terug en ze werkte om haar drie kinderen groot te brengen. Zij zocht voor Pieter-Pauwel de beste leraars in tekenen en schilderen, zoals Adam Van Noort en Otto van Veen. Dan liet zij haar zoon naar Italië vertrekken om aldaar zijn kunst te volmaken. Zij wachtte geduldig acht jaar op hem, maar hij keerde niet terug. Zij was dood toen hij weer in zijn vaderstad kwam.

IV. - HET CENTRUM VAN DE WERELD

RUBENS vormde zijn talentrijke leerlingen tot geniale schilders: Van Dijck, Teniers, Jordaens, Gaspar de Crayer, om maar enkele schilders van de Antwerpse school te noemen. Rubens borstelde religieuze en mytologische onderwerpen, landschappen en portretten. De mooiste zijn waarschijnlijk die van zijn tweede vrouw Helena Fourment. Koningen schreven hem en nodigden hem uit. Te Parijs borstelde hij een reeks schilderijen in opdracht van het hof. Rubens werd zelfs ambassadeur.

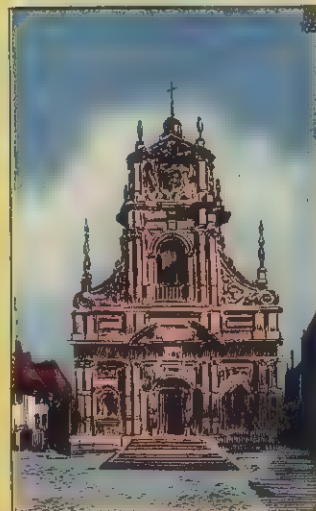

II. - ZIJN TERUGKEER

ISABELLA, dochter van Philips II, en haar man, aartshertog Albrecht, regeerden te Brussel en tekenden in 1609 een wapenstilstand van twaalf jaar met de Verenigde Provinciën van het Noorden. Er kwam weer leven in de Nederlanden. Toen Rubens in zijn vaderstad terugkeerde, huwde hij met Isabella Brant en werd tot hofschilder benoemd. Het katholicisme bloeide opnieuw en men bestelde altaarstukken voor wederopgebouwde kerken en allegories voor salons...

V. - DE BAROK

RUBENS stierf in 1640. Toen triomfeerde de Barok overal. Het was een edele, plechtige, soms prentieuze stijl. Het huis van Rubens dat je te Antwerpen eens moet bezoeken, is een merkwaardig voorbeeld van hetgeen men « Rubensbarok » noemt. De St-Carolus te Antwerpen is in Barokstijl, evenals de Jezuletenkerk of de Sint-Michielskerk te Leuven. Daar de Jezuletenkerken in die periode in Barok werden gebouwd, heet men deze stijl ook « Jezuletenstijl ». Een van de bijzonderste meesters van de Barok was Lorenzo Bernini, de bouwver van de Colonnade van de St-Pieters te Rome. De XVIIe eeuw kleedde zich met een Te Deum-gewaad!

(Wordt voortgezet.)

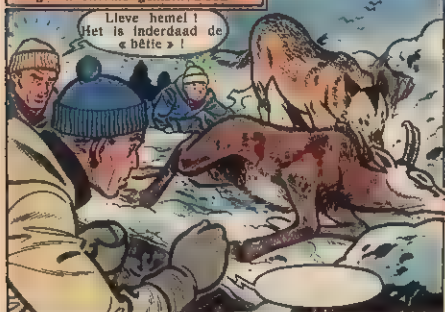

JARI in de BRANDING

De reddingsploeg komt bij de puinen van de berghut en vindt Jimmy en diens gezellen. Zij ontdekken ook de «bête».

RAYMOND REDING

Op het vormeloze dak van de hut lag een enorme gems... Dood!

Leve hemel! Het is inderdaad de «bête»!

Waarom noemen jullie dat dier de «bête»?

«Bête» betekent in ons dialect: het dier, «la bête». Die grote, eenzame gems is legendarisch geworden bij ons. Sedert jaren trachten talrijke jagers, gidsen en stropers hem te pakken te krijgen. Tevergeefs echter...

Ja, de «bête» wist hen steeds te ontwijken. Onze twee beste gidsen, de gebroeders Chavaz, hadden geworpen het dier te vangen, en ze hebben er het leven bij ingeschoten. Dat is nu vijf jaar geleden... Hia, die arme jongens! Wisten ze maar dat die «bête» uiteindelijk dood is!

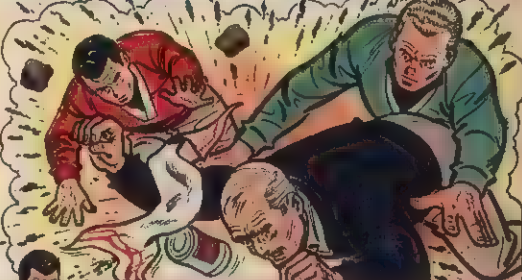
Maar wat is hier eigenlijk gebeurd, Mr. Torrent?

Wel, ik telefoneerde met Jari. Plotseling begon de grond onder mijn voeten te beven. Mijnheer Cabrol keek door het venster en slaakte een kreet...

Wij liepen allemaal naar het raam. De «Tand van de Reus» trilde, helde over, en stortte op ons neer...

Alles kraakte en barste en beefde rondom ons, net alsof wij een geweldige ontploffing meemaakten...

Toen wij weer overeind kropen, waren we nog wat groggy. Wij zagen de gems daar stervend liggen, te midden van al die puinen.

Mr. Torrent veronderstelt dat men de «Tand» in de lucht heeft doen vliegen...

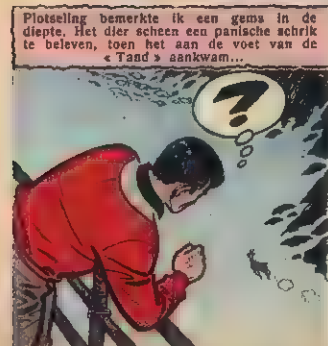

Ja, dat denken wij ook!

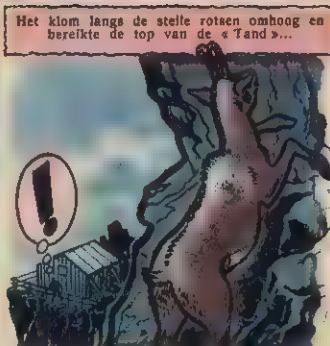
Zou men de «Tand» niet gedynamiteerd hebben om wille van de «bête»?

Dat schijnt waanzinnig, maar ik moet het jullie toch vertellen. Ongeveer een uur vóór dat telefoongesprek met Jari, toen Blinda en ik hier reeds aangekomen waren, heb ik even het landschap bewonderd.

Plotseling bemerkte ik een gems in de diepte. Het dier scheen een panische schrik te beleven, toen het aan de voet van de «Tand» aankwam...

Het klom langs de steile rotsen omhoog en bereikte de top van de «Tand»...

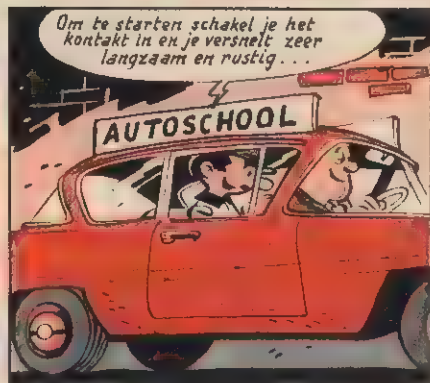

En op dat ogenblik gebeurde er iets ongehoords...

PECHVOGEL

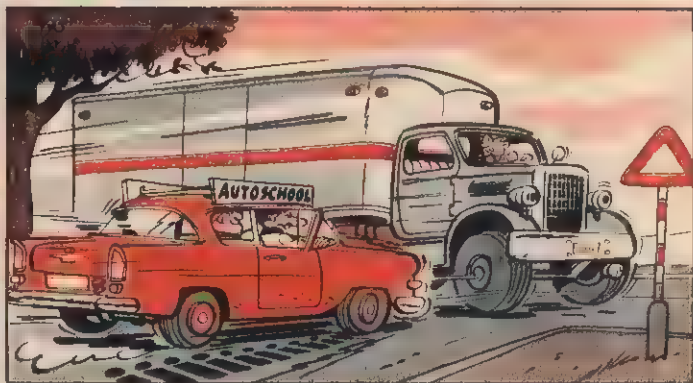
Het is goed, mijnheer Pechvogel. Wij engdgeren u als moniteur in onze autoschool.

Dit is de eerste leerling!

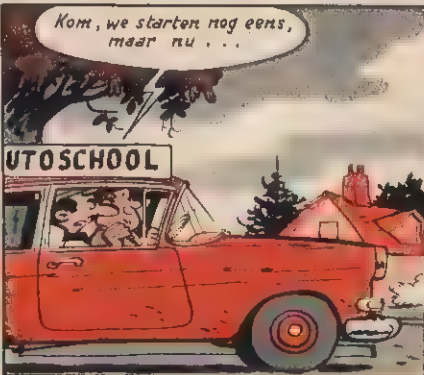
ZACHTJES AAN...

vroem

Gelukkig dat ik een rem heb...

Ho, 'n auto besturen is makkelijk...

ZACHTJES!

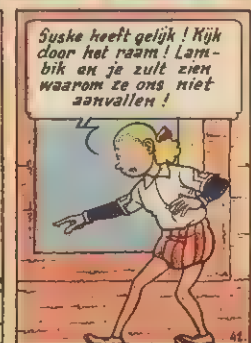
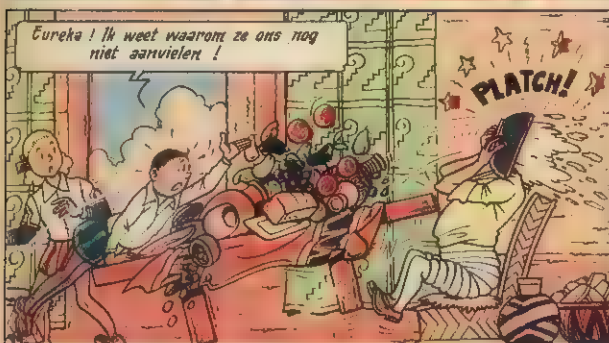
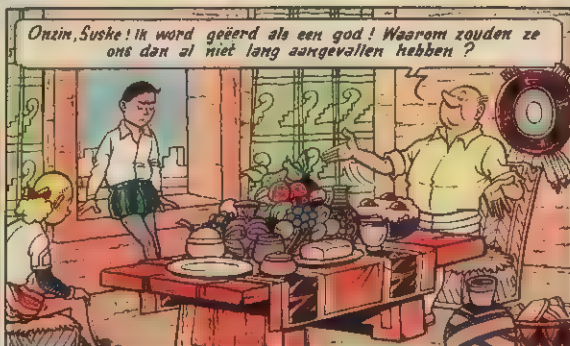
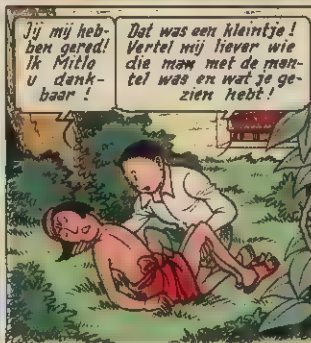
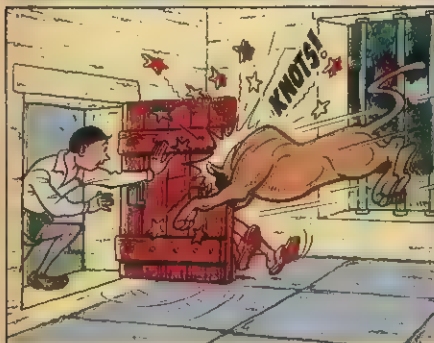
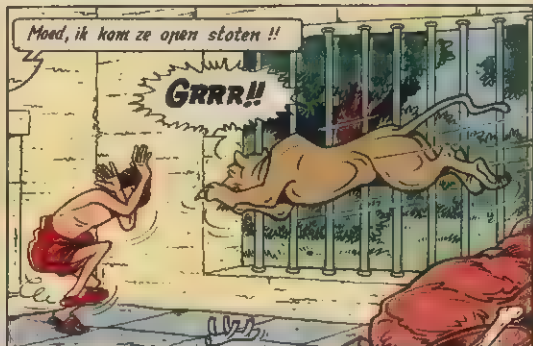
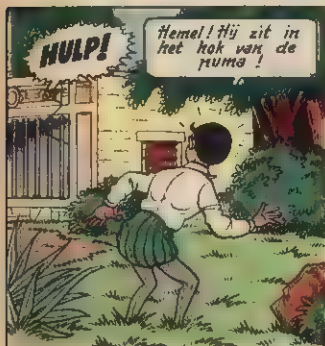
vroem

HET GOUDEN PAARD

De jonge Azteek, gevlucht voor Suske, drong een kooi binnen waarin een wild dier is opgesloten...

DE ZWARTE KLAUW

ROQUE MARTIN

De chef van het Romeins kamp gaf het sein voor de aftocht...

Vlug! Vlug! Wij hebben slechts enkele ogenblikken om de slaggen te lichten en uit de tiham te geraken!

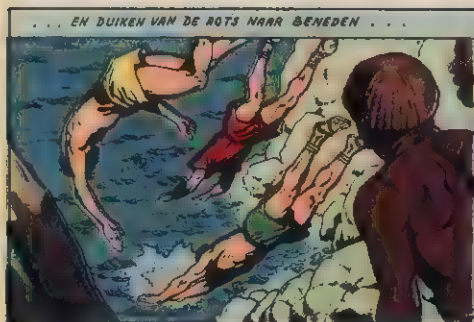
TERWIL HET OVERBLIJFEND DEEL VAN DE BEHANNING IN KOORTSACHTIGE HAAST HET SCHIP ZEILKLAAR MAAKT, BESCHERMEN DE VOP MATROZEN DE AFTOCHT VAN HUN KAMERADEN MET DE MOED DER WANHOOP...

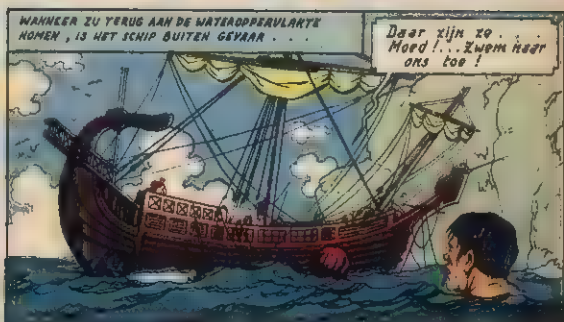
Hoer! Het schip gaat vertrekken! Wij mogen het opgeven!

OP ENKELE METER VAN DE AFGROND STAKEN DE LAATSTE VERDEDIGERS DE STRUD...

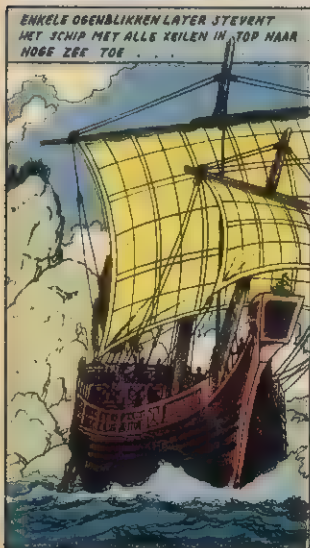

... EN DUIKEN VAN DE ROTZ NAAR BENEDEN ...

WANNEER ZU YERUS AAN DE WATEOEPERVLARKE KOMEN, IS HET SCHIP BUITEN GEVAAR...

Daar zijn ze... Moed!... Zwem naar ons toe!

ENKELE OGENBLIKKEN LATER STEVENT HET SCHIP MET ALLE ZEILEN IN, TOP NAAR NOGE ZEE TOE

NIARCAS SCHUIMDEBT VAN WOEDE...

Maar doe iets! Haal jullie prauwen en achtervolg hen. Jullie laten hen rustig ontsnappen...

Zij zullen beslist terug komen om ons aan te vallen... Neen, dat is niet mogelijk! Hun aantal is te gering... Zij zouden anders het kamp dat zij toelietoe zo hardnekkig verdedigen, niet verlaten hebben!

Maar neen, ik droont niet. Hun vertrek is definitief... Ze vluchten... Dus laten ze Alex aan zijn lot over... Ze wachten niet op zijn terugkomst...

Alex... Rafa heeft hem beslist gevangen genomen en overmeesterd, tenzij... Dat was prachtig! Hem hier een valsrik spannen! Ja, Alex, die hokt zal er intopen! Het moet gebeuren zoals ik wens. En dan... En dan... Ha! Ha! Ha!

Ken je het album «HET VERVLOEKTE EILAND»? Alex belooft er geheimzinnige avonturen, die je met spanning zult volgen.

Hoera!

Eindelijk een begrijpelijk spel voor de kleintjes. Prentendomino is een allergezelligst Jumbo spel met frisse, leuke plaatjes!

Prijs slechts fr. 28,-

jumbo Spelen
zijn énlg!

Uitgevers en fabrikanten: Hausemann & Hötte N.V. - Amsterdam

KUIJJE 50 ★ BLZ. 26

HALLO, HALLO, HIER

MARCEL BIDOT HEEFT ZWARE ZORGEN...

Iedereen kent Marcel Bidot, ten minste van naam. Hij is de sympathieke en knappe leider van de Franse ploeg in de Ronde van Frankrijk. Hij volgde zijn broer Jean op en kan niet minder dan vier gele truien in de wacht slepen: drie met Bobet, een met Anquetil. Hij is een man van gezag en dit gezag wordt erkend door alle Franse renners. Om deel uit te maken van zijn ploeg, moeten ze eerst bewijzen dat ze uit het hout van de kampioenen gesneden zijn.

Marcel Bidot is meester in zijn ploeg. Kwatongen vertellen dat hij zijn bevelen en instructies van de organisators van de Tour krijgt, maar dat is niet juist. Hijzelf selektioneert de renners en hij beslist. Ik kan je verzekeren dat hij goed weet wat hij doet!

★

Deze winter wou hij bevrijd zijn van alle zorgen die de renners hem gedurende de zomermaanden geven, maar men is er in geslaagd hem bij een heftige polemiek te betrekken. Je weet dat er thans in Frankrijk drie « groten » zijn, die graag volgend jaar de gele trui zouden aantrekken: Rivière, Anquetil, Bobet. Er is nog een vierde renner die er aanspraak op maakt: Rafael Geminiani, een van de sluwste wielrenners die er onder de zon rijden! Die heren steken stokken in elkaars wielen en de technische leider van de Tour slaapt er niet meer van. Rivière, de renner die alle records op de piste verpulverde, neent dat hij de sterkste renner is van dit ogenblik en dus in de Ronde van Frankrijk 1959 het recht heeft de eerste viool

te spelen. Wij moeten bekennen dat de chronometers helemaal aan de zijde van Rivière staan. Anquetil antwoordt hierop, dat Rivière nooit de Ronde van Frankrijk heeft gewonnen en dat het reeds lang geleden is dat hij nog een rit in de bergen heeft gedaan. Hetgeen de waarheid is. Anquetil verklaart dus onomwonden: « Ik ben nummer een! »

Waarom zouden die twee renners niet met elkaar overleg plegen en samen voor de overwinning rijden? Hierop heeft Jacques Anquetil het antwoord klaar: « Vorig jaar met Bobet heb ik ondervonden hoe dat gaat. Neen hoor, daar heb ik mooi genoeg van! » De rivaliteit die bestaat tussen Rivière en Anquetil zou een derde kunnen ten goede komen, en die derde is Bobet. Hij heeft de Tour drie keren gewonnen en voelt er, naar het schijnt, wel iets voor hem nog een vierde keer te winnen!

En zie, dat maakt het voor de arme Marcel Bidot nog ingewikkelder. Wie moet hij nemen? Ze zijn alle drie knap, ze rijden alle drie intelligent en zij hebben alle drie de ambitie de meester van de ploeg te zijn. Marcel Bidot krijgt er grijs haar van en... zeggen dat er ons nog zeven maanden scheiden van de Ronde! Hoe zal het aflopen?

Nu, wanneer de Fransen met elkaar twisten, kunnen wij daar misschien enig voordeel uit halen. Het zou tijd worden, want wij rijden nu al twintig jaar achter de gele trui aan...

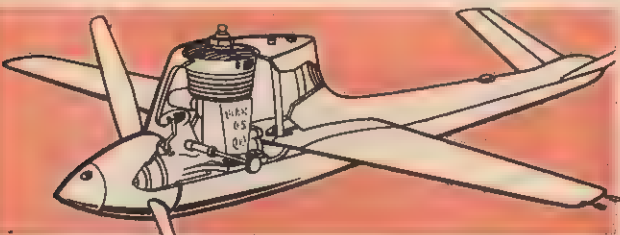
150 KM PER UUR!

MET EEN MOTOR VAN 150 GR.

TEKST EN TEKENINGEN :
R. LELOUP

I.
CIRKELVLUCHT en akrobatie vergen handigheid vanwege de piloot, de zuivere snelheid vraagt van de modelist de grootste precisie en het maximum aan nauwkeurigheid bij de bouw van zijn vliegtuig. Niet te veel tijd! Het polijsten moet tot in de puntjes verzorgd zijn, het vliegtuig moet met de grootste zorg geschilderd worden. Wanneer dit niet geschiedt, betekent dit een verlies van snelheid. De meest spectaculaire vorm van de

kringvlucht is ongetwijfeld de « Team Racing ». Het is een echte snelheidswedren die betwist wordt door vier toestellen die in dezelfde kring draaien. Ieder vliegtuig heeft zijn eigen mecanicien en zijn eigen piloot. De vliegtuigen worden op de startbaan gezet 1/4 cirkel van elkaar verwijderd. In het midden van die cirkel wachten de piloten gespannen op het startsein. Wordt dit gegeven dan reppen de mecaniciens zich om de motoren aan gang te brengen. Een toestel schiet weg, gevolgd door de drie anderen, maar kijk, het snelste vliegtuig stijgt boven de anderen en vliegt deze voorbij. De piloot van het

snelste vliegtuig heeft zijn kabels over de kabels van de concurrerende piloot laten gaan.

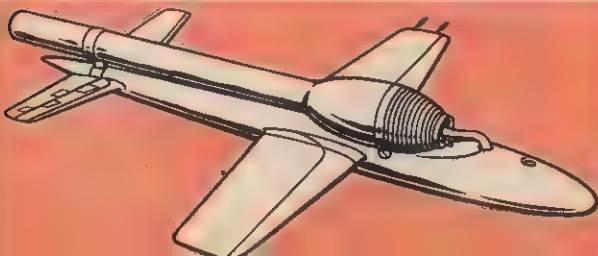
De reglementaire hoogte ligt tussen twee en drie meter van de grond. De af te leggen afstand bedraagt 100 toeren op 10 km. De reservoirs bevatten echter niet zoveel brandstof. Men moet dus ravitailieren. Een motor valt stil. De piloot zet zijn vliegtuig op de plaats en de mecaniciens doet zijn best om het reservoir in een maximum van tijd te vullen en de motor weer op gang te brengen. Het toestel stijgt weer op en de wedstrijd gaat verder. Het vliegtuig dat de 10 km in de kortste tijd kan afleggen, wordt tot overwinnaar uitgeroepen.

II.

Maar er is ook de zuivere snelheid. De toestellen starten van wagentjes, die op de grond blijven, en landen op de buik. De romp is meestal uit aluminium gegoten. Al naar gelang de kracht van hun motoren kunnen deze toestellen een snelheid bereiken die tussen 200 à 275 kilometer per uur ligt. Toestellen aangedreven met straalmotoren bereiken zelfs een snelheid van 285 km per uur. Onnodig te vertellen dat de wedstrijden tussen deze vliegtuigen erg boeiend zijn. Maar er is meer, deze kleine apparaten zijn het resultaat van vele uren ongeduldig werk en grondige kennis!

III

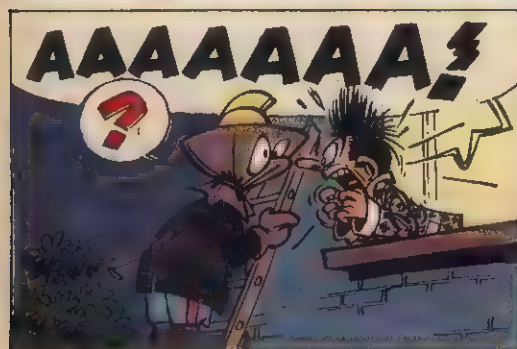
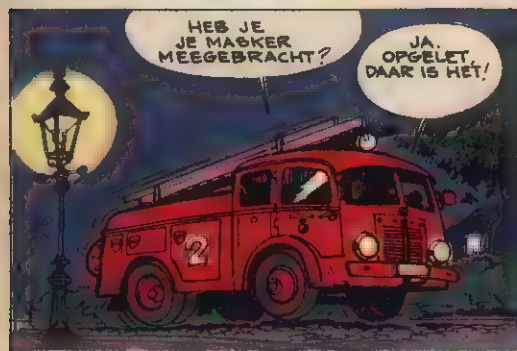
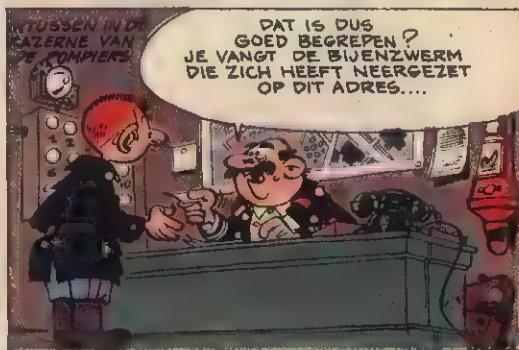
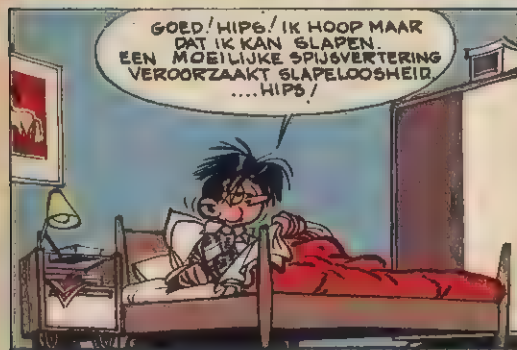
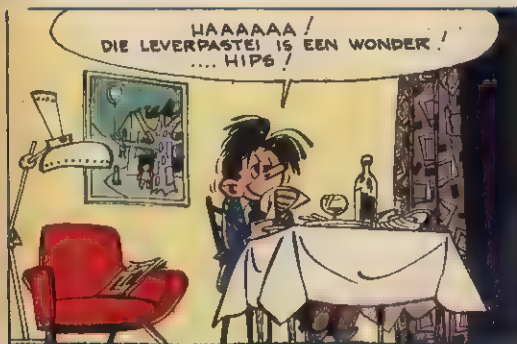
1. Motor van 2,46 cm³, 0,25 PK met 15.000 t./minuut.
2. Luchtinlaat voor de afkoeling van de motor.
3. De neus van de schroef in plastic.
4. Regeling van de compressie.
5. Gaskommando.
6. Luchtinlaat voor de motor.
7. Afneembare motorkap.
8. Schroef met 20 cm diameter.
9. De stut van de motor in hard hout.
10. Reservoir van 100 cm³.
11. Buizen voor de vulling en luchtinlaat van het reservoir.
12. Benzineleiding naar de motor.
13. Richtingsroer.
14. Beweegbare remklep.
15. Kommando van de remklep.
16. Richtingsroer gericht naar de buitenkant van de cirkel.
17. Vleugel met ribben en overtrokken met balsaa.
18. Wiel in schuimrubber.
19. Stalen onderstel.
20. Kabels van 15,92 m.

TON en TINNEKE

DOOR *Europeke*

HOEMPA*Pa OP HET OORLOGSPAD

TEKST: BOSCHINNY

TEKENINGEN: UDEZZO

Twee leden van de bloedorstige stam van de Platvoeten, hebben de stem van Hoempa Pa gehoord...

OPGEPAST, BABELLAARS!

OM de lessen in vreemde talen te volgen zullen de kleine Japanners voortaan een masker dragen. Dit masker ziet er uit als een zeef, is in plastic en wordt voor de mond geplaatst. Het dient als micro en als geluidsversterker. Het masker

is met het rechteoer van de leerling verbonden door een plastic buisje, dat eindigt op een luis-terapparaat. De leerling kan de woorden die hij uitsprekt goed horen en zijn aksent verbeteren. De leraar hoort het minste gefluister en voor de babbelaars is dit masker beslist geen genoegen!

Jij zult nu ook die prachtige Huzaar bezitten, die zich onderscheidde in talrijke veldslagen van Napoleon.

TAMBOUR-REEKS (bouwdoos)

Te verkrijgen in alle gespecialiseerde zaken en bij

REDUCTA

Souverain Pont straat, 37
LUIK Tel.: 23.23.84

★ PRIJS: 90 F.

Betaling bij levering: 96 F.

DE POS

LERAAR GEVRAAGD

DE leerlingen van een hogere klas van de gemeenteschool te Tromsø (Noorwegen) waren van mening dat hun leraar onbekwaam was en ze besloten hem op staande voet te vervangen. Met dit doel plaatsten zij een aankondiging in de krant. Deze misplaatste grap kostte hen echter een flinke straf en de leraar is er nog steeds!

REPETITIEBOOG

NAAR het schijnt hebben 450.000 Amerikanen naar pijl en boog gegrepen. Je moet weten dat een firma uit Michigan een repetitieboog heeft gemaakt. Wanneer de eerste pijl wegzoelt, komt de tweede onmiddellijk in schietstand liggen en zonder dat de boogschutter hiervoor een hand hoeft uit te steken. Voor wanneer de pijl met radio geleid?

Riek eer je koopt

AMERIKAANSE firma's van voedingswaren gebruiken thans reclamebiljetten die een geur verspreiden om de voorbijgangers tot kopen aan te zetten. Het aanplakbiljet dat een bepaalde aardbeienjam aanprijst... ruikt naar aardbeien. Zij die je mosterd willen aansmeren... ruiken naar mosterd. Maar wat gebeurt er wanneer men reclame wenst te maken voor rode peper?

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's.
België: Deel I: 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II: 8 reeksen
Europa: Deel I: 10 reeksen

Deel II: 10 reeksen plus 3 kaarten-reeksen per reeks: 50 punten
De Afdrukplaatjes: per reeks: 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I: 10 reeksen
Vliegtuigen II: 10 reeksen
Luchtschepen: 6 reeksen beschikbaar
Automobiel I: 10 reeksen
Zeevaart I: 10 reeksen
per reeks van 6 chromo's: 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst:
14 reeksen van 5 kleurproducties, per reeks: 200 punten
De KUIFJE'S portefeuilles: 200 punten
Het Ganzenespeel: 200 punten
De Puzzel op hout: 500 punten

ALBUMS:
Vliegtuigen I en II -
Automobiel - Zeevaart:
geïllustreerd: 60 Fr
gecartonneerd: 50 Fr

België I en II -
Europa I en II:
per album: 29 Fr
De Meesterwerken van de Schilderkunst: Deel II: 50 Fr

Sleutel je bene naar de KUIFJE'S BON
1/7-P.H. Speakeaan, Brussel 7.

RAS

ROLSCHAATSEN VOOR KAMPIOENEN

De enige gechromeerde rolschaatsen ter wereld. helemaal in België vervaardigd

SPECIAL AANBOD

1. Een paar gechromeerde of vernikkelde RAS UNIVERSEL rolschaatsen met extra stevige gummiwieltjes en geluidloze kogellagers, schokbrekers, riempjes regelbaar tot op 1 mm na, en rem, verkrijgbaar voor **SLICHTS 395 F.** voor EEN GECHROMEERD PAAR.
 2. Aan alle bestellingen, die vóór 31 december verstuurd worden, wordt een GESCHENK toegevoegd.
 3. Er wordt een GRATIS PRIJSVRAAG uitgeschreven waarmee TWEE MASERATI bromfietsen en 20 Zwitserse kwaliteitsuurwerken kunnen gewonnen worden.
- Alle KUIFJE'S lezers mogen er tot 31 december aan deelnemen. De RAS-rolschaatsen, die vóór deze datum werden gekocht, zullen terugbetaald worden aan de deelnemers die onder de vijftig eerste antwoorden geklasseerd zullen zijn.
- ENIGE VRAAG:
— Welk is het nauwkeurig gewicht van een paar gechromeerde RAS-rolschaatsen?
Een paar RAS-rolschaatsen werd gewogen in aanwezigheid van een weegwaaier. Elke deelnemer mag maar één antwoord inzenden. Wanneer er ex-aequo's zouden zijn, zal het lot beslissen.

BESTELBON

OP TE STUREN NAAR RAS, JOSAPHATSTRAAT, 119, BRUSSEL 3
Naam en voornaam: _____
Adres: _____
Geboortedatum: _____
Wenst tegen rombers van F. een paar RAS-rolschaatsen — gechromé — vernikkeld. Waarborg: een jaar. Luxe-verpakking.

ANTWOORD VOOR DE PRIJSVRAAG:
Gewicht van een paar gechromeerde RAS-rolschaatsen: _____
PROSPECTUS OP AANVRAAG

TILJON

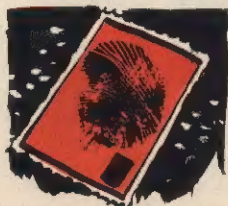

OM IN JE BAD TE LEZEN

EEN New Yorkse uitgeverij bracht een nieuwe collectie politieromans op de markt om « in het bad te lezen ». De omslag is waterdicht en de boeken drijven op het water...

TER ERE VAN DE POLITIE

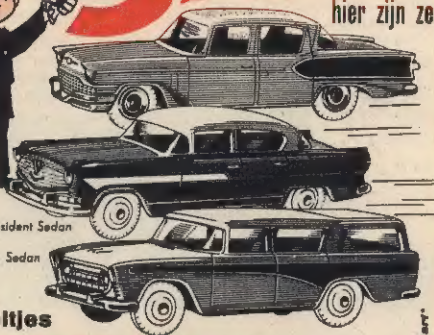
CUBA gaf postzegels uit waarop vingerafdrukken staan afgebeeld. De bevoegde minister verklaarde, dat hij dit niet alledaagse thema koos ter ere van de politie.

NOG EEN STUKJE GROENLAND

SPECIALISTEN inzake statistiek hebben na een hele boel ingewikkelde berekeningen vastgesteld dat het ijs van Groenland, indien het gehakt en getransporteerd werd, zou kunnen dienen om in de whisky van iedere Amerikaan, en dat ge-

STOP!... hier zijn ze

No 179 Studebaker Président Sedan
No 174 Hudson Hornet Sedan
No 173 Nash Rambler

3 pareltjes

DINKY TOYS

Om gratis de geïllustreerde catalogus te verkrijgen, stuur je deze bon met je naam en je adres naar: FREMINEUR & FILS, 1 Bogardenstraat, BRUSSEL.

BON
No. 20

ANTWOORD OP DE TEST BEN JE ONGEDULDIG ?

12 JA: Jij brengt geen greintje geduld op! Het gaat nochtans niet beter wanneer je je zenuwachtig maakt en staat te trappeloeten. Ideëel! Tracht rustiger te zijn en zorg er voor steeds een bezigheid te hebben.

en je beschikt over een dosis geduld.

NUL: Jij hebt een engelengeduld. We bewonderen je oprecht!

8 TOT 11 JA: Veel geduld heb je niet. Je ongeduldigheid is slecht voor je zenuwen en ergert je omgeving. Doe je best de zaken kalmer op te vatten!

4 TOT 7 JA: Geduldigheid zijn is iets dat men kan leren met wat goede wil. Wanneer je niets beters te doen hebt, tracht dan eens geduldigheid tien knopen uit een touw los te tornen.

1 TOT 3 JA: Het gebeurt soms dat je ongeduldig bent, maar dat overkomt iedereen wel eens. Over het algemeen ben je rustig

OPLOSSING VAN DE REBUS

« WIE GEEN KAN HEEFT, MOET DE LEER GEBRUIKEN. »

Betekenis: wordt schertsend gezegd tot iemand die zegt iets niet te kunnen, om hem aan te zetten het te leren.

HEB JE HET KERSTNUMMER REEDS BESTELD ?

HET WORDE LICHT !

IN de U.S.A. wordt een speciaal toestel verkocht dat de deuren verlicht wanneer men ze aanraakt. De Amerikanen zijn dus niet langer meer verplicht in het duister te tasten om het sleutelgat te vinden. De lichtgevende deuren brengen de redding!

duurende honderd jaar, een blokje ijs te leggen. Op voorwaarde echter dat de bevolking niet al te sterk aangroeit. In plaats van « nog een stukje ijs » zou men dan wellicht vragen « nog een stukje Groenland »...

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leezap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFFE » : 13^e Jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1009.10 — Uitg.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf : Drukkerij-Hellöge, C. Van Cortenberghe, p.v.b., 290-292, Van Volxemlaan, Druk-Brussel. — NEDERLAND : 60 cent. — CANADA en de U.S.A. : 15 Cents. — BELGISCH CONGO en het Buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Nederland : KUIFFE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid).
Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFFE CONGO - P. B. 440, Leopoldstad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF
Belg. Congo Canada en
en buitenland Ver. Staten
3 maanden ... 95,- F. 105,- F. \$ 2.00
6 maanden ... 180,- F. 205,- F. \$ 4.00
1 jaar ... 350,- F. 400,- F. \$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR
HERGÉ

«Tchang zal blij zijn u weer te zien», zo zei de gastheer aan onze vrienden...

Wat vertel je daar?

Hij zal blij zijn u weer te zien...
Maar kom toch binnen! Hij is hier...

TCHANG!...TCHANG!...
Bezoek voor jou!

Ziedaar mijn zoon, Tchang Lin Yi...

Ekskuseer ons, het is een misverstand...
Onze vriend heet Tchang Tchang Jen...

Ha, u heeft het over onze
arme, diepbetreurde aan-
genomen neef! Hi! Hi!

Helaas, die is dood... Hi! Hi!
Een luchтваartramp...

Ja, dat weten we. Maar ik
geloof niet dat hij dood is,
en ik wou je vragen of je
soms geen sjerpa kent
die ons wil helpen
hem te
zoeken...

Hij is toch dood, sahib!

Ik ben overtuigd van het
tegendeel! Om hem weer te
vinden, hebben wij echter
een ervaren gids nodig...

Zou Tharkey het niet doen, vader?
Het is de beste sjerpa van heel de streek
en ook de dapperste. Hij heeft deel
uitgemaakt van de hulpexpeditie!

Goed, Tchang, laten we het hem vra-
gen. Maar ik ken reeds zijn antwoord!

**NEEN,
SAHIB!**

Neen, ik wil geen drie levens wagen: uw leven,
dat van de andere sahib en het mijne... om
een dode te zoeken!

Maar dát is het juist, Tharkey. Ik ben er
van overtuigd dat Tchang NIET dood is!

Hij is dood, sahib! Ik ben ginder boven
gewees. Ik heb het vernield vliegtuig
gezien... Er was geen enkele overleven-
de, en ginder boven kan men trouwens
niet in leven blijven! Het is er veel te koud
en men vindt er niets te eten... U mag niet
vertrekken, sahib. U te jong om te sterven!

Dat is toch de taal van het gezond
verstand! Die sjerpa heeft gelijk!
Ik hou niet op het je te zeggen:
het is dwaas! Geef dat plan toekop!

Ja, wat Tharkey zegt is juist...
Bravo! Eindelijk ben je
verstandiger!